

เราเกิดมาทำพระนิพพานให้แจ้งและสร้างบารมี พระนิพพานอยู่ในตัวเรา มีคำหนึ่งที่เราสวดมนต์เจอกันบ่อย ๆ ในธรรมคุณ คือ โอปนยิโก น้อมเข้ามาในตน น้อมเพื่อจะได้พบพระรัตนตรัยภายใน ไม่ได้บอกเลยว่าน้อมออกไปข้างนอก เราสวดกันมายาวนาน เพราะฉะนั้นการน้อมใจออกไปข้างนอก อยู่ป่า อยู่เขา ต้นไม้ จอมปลวกหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่มี แต่อยากจะเจอพระธรรมที่แท้จริงต้องน้อมเข้ามาในตัว ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ดูเข้าไปเรื่อย ๆ เดี่ยวก็จะได้พบพระแท้ที่แท้จริงภายในตัว

๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ธรรมชาติ

วันวันที่ ๑๑ ของ พรรษาแห่งการบรรลุธรรม พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเห็นพระในตัวได้ ถ้าให้โอกาสกับตัวเอง ฝึกใจให้หยุดหนึ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้โอกาสกับตนเองทุกวัน เราก็จะเข้าถึงได้อย่างแน่นอน เพราะว่าพระท่านมีอยู่แล้วในตัว ศูนย์กลางกายของเราก็มี ใจเราเป็นธาตุสำเร็จ วิธีการก็คือ หยุดกับนิ่ง

ใครหยุดใจได้ตอนไหน ก็เข้าถึงตอนนั้น เป็นอกาลิโก ไม่จำกัดกาลเวลา เอาจริงกันทุกวันเลย เห็นวันไหนมันก็ดีวันนั้น และมีสิทธิ์เห็นได้ทั้งวันและก็ทุกวันตลอดเวลาเลย

ใครที่ท้อใจอยู่ก็ต้องเลิกท้อ วันนี้เรายังมีตอยู่แต่พຼ່ງนี้ไม่แนะ ขึ้นอยู่กับว่าเราขยันหรือขี้เกียจ ถ้าขยันและทำถูกหลักวิชา ถูกวิธีก็ต้องเห็นกัน

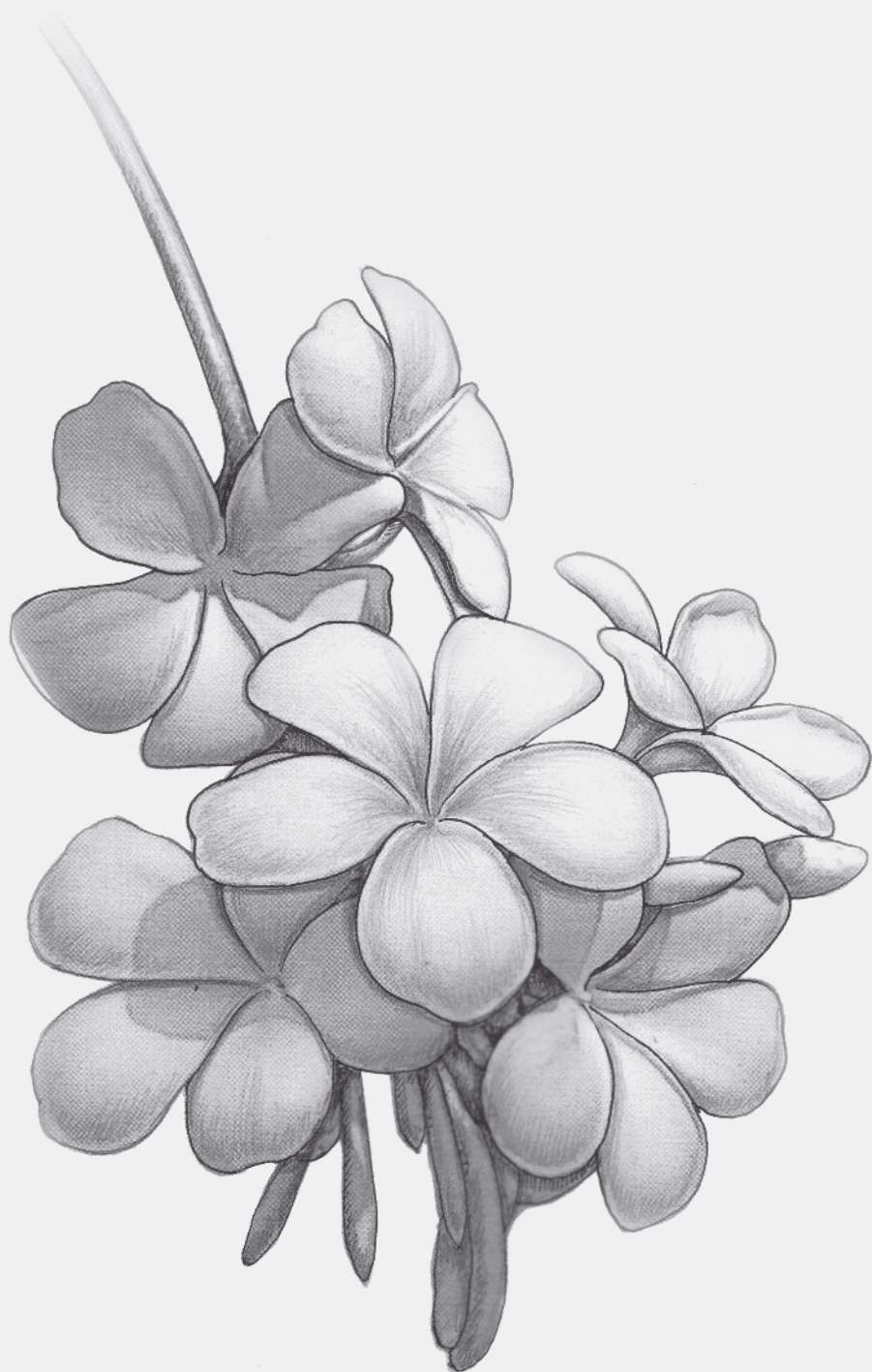
อย่างแน่นอน เพราะสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในตัวของเรา ไม่ได้อยู่นอกตัวเลย องค์พระในตัว พระรัตนตรัยในตัว แม้แต่มรรคผลนิพพานก็อยู่ในตัวทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นต้องหมั่นใจเข้ามาไว้ในตัวจึงจะเข้าถึงสิ่งที่มีอยู่แล้วในตัวของเราได้ อย่าส่งใจไปข้างนอก ส่งไปข้างนอกมันก็ไม่เจอ เพราะของที่เรายากเจอมันอยู่ข้างในทีเดียว

๑๐ การเกิดเป็นมนุษย์ยาก

เป้าหมายของการมาเกิดเป็นมนุษย์ในแต่ละชาติคือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง และสร้างบารมี ถ้าเราเข้าใจตรงนี้ถูก เราจะดำเนินชีวิตได้ถูกต้องและมีความสุข สนุกกับการดำเนินชีวิตที่แสวงหาพระนิพพาน สังสมบุญกุศล เพราะทำแล้วมีเป้าหมายที่ชัดเจน ทำให้เราไม่ซีเกียจ เพราะเรามีชีวิตอยู่ในโลกนี้จำกัด

กว่าจะมาเกิดเป็นมนุษย์ได้นั้นยากมาก ๆ เราจะมองว่า ก็เห็นมนุษย์เกิดในโรงพยาบาลหรือที่ต่าง ๆ ตั้งเยอะแยะ ก็เห็นเขาเกิดกันง่าย ๆ จนกระทั่งปริมาณของมนุษย์มีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เราจะมองเพียงแค่นั้นไม่ได้ ความจริงแล้วแต่ละชีวิตรวมทั้งตัวเราด้วยกว่าจะมาเกิดเป็นมนุษย์ได้นั้นยากมาก ไม่ใช่แค่ว่าพ่อแม่ประกอบธาตุกรรมส่วนหยาบถูกส่วนแล้วก็เกิดขึ้นมาก็ไม่ใช่ จะต้องมีการละเอียดยของผู้ที่จะมาเกิดด้วย

กายละเอียดนั้นแหละ กว่าจะมาเกิดได้ยากมาก ๆ ไม่ว่าจะมาจากสุคติหรือทุคติก็ตาม ถ้ามาจากในอบาย ต้องผ่านชั้นตอนเยอะแยะ ตั้งแต่เป็นสัตว์นรก เป็นเปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน แล้วจึงมาเป็นมนุษย์ แล้วแต่ละภุมิก็ยาวนานมาก ๆ ๖,๐๐๐ ล้านล้านปีอย่างนี้ หรือเป็นกัป เป็นมหากัป ซึ่งใน

อบายจะนานกว่าในสุคติภพ เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดมาแล้วต้องใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างบารมี อย่าเอาสังขารไปถล่มทลาย หรือไปทำในสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ นี่ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องตอกย้ำซ้ำเติมกันอยู่เรื่อย ๆ

เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์แล้วต้องตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม ไม่มีใครหนีพ้นเลยแม้แต่เพียงคนเดียว เมื่อยังอยู่ในภพสามนี้ล้วนแต่ตกอยู่ในกฎแห่งกรรมทั้งสิ้น

มันก็น่าแปลกนะ ทำไมกายมนุษย์ถึงได้เป็นที่สนอกสนใจของผู้ที่ออกกฎแห่งกรรมนัก?

ทั้งนี้เป็นเพราะเวลากายมนุษย์ทำใจหยุดนิ่งได้จนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผู้รู้ภายใน เมื่อนั้นจะเร็วแรงมากในการที่จะเรียนรู้แล้วก็ไปสู่จุดหมายปลายทาง เนื่องจากกายมนุษย์มีเปลือก แต่กายอื่นไม่มีเปลือก เพราะฉะนั้นกายมนุษย์จึงถูกทำให้เสื่อมคุณภาพโดยปกติ ทั้งความคิด คำพูด และการกระทำ นอกจากนี้ยังโดนถลุงเข้าไปอีกในหลาย ๆ เรื่อง เช่น ทำให้มีเวลาอยู่ในโลกมนุษย์ไม่นาน แป๊บเดียวก็หมดเวลาไปแล้ว นี่เป็นเรื่องที่ซับซ้อน

๑๐ การต่อสู้ของบุญบาป

เราเคยเรียนรู้เรื่องบุญกับบาปว่าเป็นคู่ต่อสู้ที่แท้จริง ไม่ใช่ชนมนุษย์กับมนุษย์

บุญเป็นเครื่องมือของพระ บาปเป็นเครื่องมือของพญามารที่กำลังปะทะกันอยู่ ถ้าพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ บุญบาปเป็นพลังงานหรือเป็นกระแสนิตหนึ่ง แต่ถ้าพูดให้ละเอียดลงไปอีกก็คือ เป็นธาตุสำเร็จที่มีธรรมชาติรองรับอยู่ เป็นธาตุสำเร็จที่ทำให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เช่น

ความโลภ ก็มีบาปชาติที่เป็นชาติสำเร็จของความโลภได้ส่งพลังงาน และกระแสนี้เข้ามาบังคับในเห็นจำกัดรู้ในจิตใจของมนุษย์แล้วมนุษย์ต้อง โลภ เหมือนเอาแตงกวาไปแช่อิ่มในน้ำปลา เต๋ยวแตงกวานั้นก็เค็ม ไปแช่ใน น้ำมะนาวเต๋ยวแตงกวานั้นก็เปรี้ยว ไปแช่ในน้ำตาลแตงกวานั้นก็หวาน แต่ นี่ไปแช่ในความโลภมันก็โลภ ไปแช่ในความโกรธมันก็โกรธ แช่ในความหลง มันก็หลง เขาบังคับเช็ดโปรแกรมกันอยู่ภายในอย่างนี้ เอาไปแช่อิ่มอยู่อย่างนี้

แล้วก็ต้งภพ ต้งกาย มียูนิฟอร์มมารองรับ เอาไปขังอยู่ในแต่ละกาย ของสัตว์นรกบ้าง เปรดบ้าง อสุรกายบ้าง สัตว์เดรัจฉานบ้าง พอเข้าไปอยู่ใน ยูนิฟอร์มนั้นก็ลืมความเป็นมนุษย์ จะมีชีวิตจิตใจเป็นไปอย่างที่เขาอยากจะทำให้ เป็น ไปเป็นไปก็คิดแบบไก่ เป็นแมวก็คิดแบบแมว ร้องแบบแมว กินอาหาร แบบแมว นี่เขабังคับกันอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นจะล้างบาปได้ต้องใช้พลังแห่ง บุญ กระแสแห่งบุญเท่านั้น ถึงจะเป็นคู่ต่อสู้ที่แท้จริงได้

๑๑ ธรรม ๓ ประการ

คำว่า “ธรรมชาติ” เป็นคำที่เราได้ยินจนคุ้นหู แต่แปลความหมายกันไป คนละแบบ ถ้าพูดถึงคำนี้ เราก็นึกไปถึงทะเล น้ำตก ป่าเขา หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ที่นี้มาอีกทัศนะหนึ่ง

ธรรมชาติ มาจากคำว่า ธรรม + ชาติ ชะ ชาติะ แปลว่า การเกิด

ธรรมชาติ ก็คือ เกิดโดยธรรม ซึ่งมีอยู่ ๓ ประการ ผสมผสานกันอยู่ คือ กุศลธัมมา ธรรมที่เป็นกุศล อกุศลธัมมา ธรรมที่เป็นอกุศล อัพยากตา ธัมมา ธรรมที่ไม่เป็นบุญไม่เป็นบาป สามอย่างนี้ปรุ่กัน ผสมกัน ไม่ว่าจะเป็น คน เป็นสัตว์ เป็นสิ่งของ จะปนกันอยู่อย่างนี้

กุศลก็เป็นเรื่องดี คิดดี พูดดี ทำดี ถ้าอกุศลก็คิดไม่ดี พูดไม่ดี ทำไม่ดี พังทลาย ความเสื่อมอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นต้น ถ้าอัปยาคตาธรรม ไม่ดี ไม่ชั่ว เป็นกลาง ๆ เช่น กินข้าว อาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน เป็นต้น ธรรม ๓ อย่างนี้อยู่ในตัวเรา อยู่ในสรรพสิ่งทั้งหลาย แต่ที่อยู่ในตัวเราจะเห็นง่าย

บางที่เราก็คิดดี นิ่งธรรมะดีกว่า นิ่งธรรมที่เป็นกุศลปรุงแต่ง บางที่ก็คิดไม่ดี ไม่นิ่งดีกว่าไปเล่นไฟ อย่างนี้แสดงว่าธรรมที่เป็นอกุศลปรุงแต่ง บางที่ก็กังวลแล้วนอนดีกว่า อย่างนี้ก็ไม่นับบุญเป็นบาป ธรรม ๓ อย่างนี้ ผสม ๆ กันอยู่ในตัวเรา ในคนสัตว์สิ่งของก็คล้าย ๆ กันอย่างนี้ ล้วนแต่เกิด โดยธรรม ๓ ประการ ธรรมเป็นบุญ ธรรมเป็นบาป แล้วก็ธรรมที่เป็นกลาง ๆ ที่เป็นบุญธรรมนั้นก็ขาวใส ที่เป็นบาปธรรมนั้นก็ดำมืด ที่ไม่บุญไม่บาปก็เป็นสีเทาๆ

๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

พระนิพพานต้องทำให้แจ้ง

วันนี้วันที่ ๑๒ นับจากวันเข้าพรรษา พรรษานี้เราให้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม คือ พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ เพราะฉะนั้นเมื่อเราตั้งใจมั่นกันอย่างนี้แล้วก็ต้องทำให้ได้ พยายามหมั่นฝึกฝนอบรมใจกันไปเรื่อย ๆ เดี่ยวเราก็จะสมหวังกันอย่างแน่นอน เพราะพระก็มีอยู่แล้วในตัวของเรา พุทธรัตตะ ธรรมรัตตะ สังฆรัตตะ ๓ อย่างนี้เป็นที่พึงที่ระลึกที่แท้จริงของเราและมวลมนุษยชาติทั้งหลาย